

under folkeoplysningsloven; det står enhver frit for.

Jeg har også noteret mig, at Landsforeningen Skole og Samfund på sit sidste repræsentantskabsmøde medio november efter afstemning har pålagt hovedbestyrelsen at arbejde for netop frihed for kommunerne med hensyn til at tilbyde modersmålsundervisning. Jeg synes, det er glædeligt, at der nu endelig er kommet vind i sejlene for dette fornuftige synspunkt.

Frank Dahlgaard (KF):

Det Konservative Folkeparti vil ikke bryde noget forlig. Det, vi taler om, ligger altså otte måneder fremme i tiden, og så er perioden udløbet, så er der frit bord.

Der er i dag omkring 35.000 fremmedsprogede eller tosprogede elever i det danske skolesystem, svarende til 6 eller 7 pct. af alle elever, og prognoserne viser, at vi om bare fire eller fem år er oppe på 50.000 eller omkring 9-10 pct. Og de er jo meget skævt fordelt: i landets største kommune, Københavns Kommune, er det i dag hver fjerde elev, som er fremmedsproget eller tosproget.

Det skaber problemer, hvis ikke disse børn og unge virkelig lærer sproget i det land, de skal leve, fungere og arbejde i. Derfor er det utrolig vigtigt, at de ligesom danske børn virkelig kan det danske sprog. Kan man ikke det, ja, så står man bagest i køen af arbejdsløse. Og så får vi virkelig mange flere ubehagelige situationer i fremtiden end dem, vi desværre oplever og har oplevet allerede.

Derfor er det utrolig vigtigt at satse på danskundervisningen, og det er utrolig vigtigt at give et signal til de tosprogede og fremmedsprogede og deres forældre om, at man satser på dansk. Der er ikke nogen dokumentation for, at det, at man bliver bedre til sit modersmål, skulle gøre det lettere at lære et fremmed sprog. Det er der ingen dokumentation for, selv om der er mange, der siger det.

Vi holdt jo i Folketingets Uddannelsesudvalg en høring den 13. november omkring det spørgsmål, og der var mange signaler fremme – det var i øvrigt en spændende høring – men Enhedslisten havde jo ikke tid til at afvente høringen, før de fremsatte deres eget forslag på reklame-pressepapir midt i det hele. Man er åbenbar blevet så klog, man kan ikke blive kloge, for man gad ikke høre, men fremsatte bare forslaget. Det siger så noget om Enhedslisten.

Vi andre lyttede, og det var spændende, hvad der kom frem om den måde, man håndterer problemerne på ude omkring i de forskellige kommuner. Det er meget forskellige måder, man går frem på, og der er også positive resultater med forskellige måder.

En af de ting, som var uomtvistelig, var, at sætter man ind tidligt i førskolealderen, så løser man mange problemer. Det er jo også derfor, vi i sidste folketingsår fik vedtaget nogle regler, som gør, at der nu kan sættes ind med gratis undervisning i dansk for fremmed/tosprogede børn, som ikke går i børneinstitution. Det var et godt og rigtigt forslag, og det kørte efter den såkaldte frederikshavnermodel. Det var én vej frem.

Vi mener ikke, at det er en opgave for den danske folkeskole at give undervisning i en lang række fremmedsprog. Vi mener, at man kan bruge ressourcerne bedre ved at koncentrere sig om undervisningen i dansk. Vi mener også, at det er et rigtigt signal at sende til indvandrerne, de tosprogede, de fremmedsprogede.

Det er et forkert signal, hvis man siger, at modersmålsundervisningen skal være obligatorisk, og at de danske kommuner bare har at levere modersmålsundervisning, hvis der er mere end 12 elever med et givet sprog som modersmål.

Det rigtige signal er, at hvis forældrene mener, det er vigtigt, at deres børn kan deres hjemlands sprog, så må de selv gøre en indsats, de må selv tage et initiativ – og så står det danske samfund jo i kraft af fritidsundervisnings- og aftenskolelovgivningen parat med støtte til undervisningen. Men det skal flyttes væk fra folkeskolens regi. Jeg tror, det er meget vigtigt at sende det signal, at man selv har et ansvar, at det er en opgave, som man selv må tage initiativ til at løse, at man ikke får tingene på et sølvfad, og at det ikke er det danske samfunds forpligtelse at ordne disse ting, for ellers hensætter vi disse mennesker i passivitet som en slags klienter i den store danske model, og det har jo vist sig ikke at være vejen frem.

Der har også været en mindre diskussion om et EF-direktiv fra 1977, men dér fremgår det jo af besvarelsenerne fra ministeren på spørgsmål for 1 eller 2 siden, at det ikke er nogen fast forpligtelse for de enkelte EU-medlemslande at give modersmålsundervisning, men at der skal ske bestræbelser i den retning, og dem har man jo i rigeligt omfang i f.eks. fritids- og aftenskolelovgivningen her i Danmark.